

скыты имоты? (говори твърдѣ мѣдро великий Василій); защо ты убо си богатъ, а онзи е сиромахъ, за твой само; ты да пріемешъ заплатата си за добрина, и вѣрното үпотрѣблениѣ на богатството си, а той да сѧ почете чрезъ голѣмкыты на тѣрпѣніето награды.“ Виждте тамо въ нѣдрата Явраамовы сиромахътъ онзи Лазаръ; тамо гледате и єдного богатаго, истаго Явраама, и єдного сиромаха, истаго Лазаря, които сѧ үблажаватъ и двамата єднакво. Тзий цюто не сѧ спасаватъ само сиромасити, спасаватъ и богатити; таѫ само е мжчинотїата, дѣто да үпотрѣбляватъ богатството си богатити спорѣдъ Божіата цѣлъ, сирѣчъ съ добрини, съ вѣрно үпотрѣблениѣ, съ милость; мжчинотїа голѣма, и за твой говори Богъ за днешніѧ богатъ: че „Богатити мжчно ще влѣзжатъ въ царството Божие.“

Человѣче, цѣлъ-та Божіѧ, които ти е далъ богатството, е таѫ: да имашъ за тебе си доволното, и нѣжното си, а отъ онова, чо ти остава излышино, да раздавашъ по сиромаскыти. Богъ ти е подарилиъ толко имоты, за да вѣдешъ довѣръ распорѣдителъ на ткаѧ имоты; тзий дѣма блаженныи Петръ: Кийждо йакоже пріѣтъ дарованіе, да вѣдетъ како вѣрный строителъ многіѧ благодати Божіѧ.“⁽¹⁾ Богъ на тебе е далъ много, а на оногока другыѧ малко, или нищо, та съ твою избыткъ (артжкъ) да даваксашъ неговата оскудность; тзий говори блаженныи Павелъ: „да твоѣ йзлѣшество вѣдетъ во бнагѡ лишениe.“⁽²⁾ Богъ е напракиалъ тебе богатъ, а него сиромахъ, и сиракъ, за да вѣдешъ тки на сиромаха надзырателъ, а пакъ на сирака помоцникъ; тзий дѣма Дѣхъ сватый въ псалмыти: „на тебе е оставенъ сиромахътъ, и тки си на сиражето помоцникъ.“⁽³⁾ Богъ нѣма, (говори Златовѣстъ,) по-честно, и по-скажющѣнно нѣщо отъ единъ человѣкъ сиромахъ, и него ти е предалиъ да го үправлявшъ, и пригледвашъ. „Же небесъ ємъ честнѣйше сиѣ тѣ вѣѣ үправлѧти вѣрилъ єстъ.“⁽⁴⁾ Какко повѣче? Самси Христосъ нарича сиромаха братъ, и говори: че, каквото сторишъ на сиромаха, стрѣвашъ го на самаго Христа. „Лайкъ сотвориſте єдиномъ сихъ братій моихъ меншихъ, мнѣ сотвориſте⁽⁵⁾ Помысли си колко си джаленъ да го прилѣжавашъ, да го пригледвашъ,

[1] 1. Соборное гл. 4 ст. 10.

[2] 1. Коринт. гл. 8, ст. 14.

[3] Псал. 9 ст. 35.

[4] Слово 14. Рим.

[5] Мат. гл. 25. ст. 40.